

BELGIJCI SE VRAČAJO DELAT RED V KONGO

Domaćini so dali neodvisnosti, ki jim je življenje preje poslabšala kot polboljšala.

LEOPOLDVILLE, Kongo. — Belgijci so dali leta 1960 Kongu neodvisnost, se umaknili iz njega in prepustili vzdrževanje rega in miru po uporu domačega vojaštva Združenim narodom. Ti se od tedaj ubijajo s to nalogo, pa nimajo prave sreče. Ukrotili so Combeja v Katangi, krotijo sedaj nered tam in pravi upor v osrednji pokrajini Kwilu. Združeni narodi računajo, da bodo s koncem junija leto umaknili svoje vojaštvo iz Konga.

Vlada Cirila Adule in domača vojska pod gen. J. Mobutujem nista sposobni sami skrbeti za red in mir, posebno, ker je tudi gospodarstvo zašlo v hude zagate. Tako se je vlada Konga odločila povabiti in svetovni strokovnjake in svetovne valce, da napravijo v gospodarstvu red in pomagajo vladi tudi pri upravi ter pri vzdrževanju reda in miru.

Ko je bil zadnjič v Kongu belgijski zunanji minister H.P. Spaak, so domaćini na nekem javnem sprejemu navdušeno kričali "Neodvisnosti je konec!" Ameriški uradni zastopniki so bili zaprepašeni in v zadregi ob teh vzklikih, ker je bila prav Amerika tista, ki je najbolj priganjala Belgijce, naj dajo Kongu neodvisnost.

Južna Afrika hiti z oboroževanjem

WASHINGTON, D.C. — V diplomatskih krogih se sprašujejo, zakaj se je Južna Afrika začela tako hitro oboroževati, kar se vidi v sedanjem proračunskem predlogu, ki ga je vlada predložila južno - afriškemu parlamentu. Južni Afriki ne grozi trenutno nobena vojna nevarnost, tudi na njenih mejah je mir.

Morda je to samo zatišje pred viharjem. Nič se namreč ne ve, kako se bo razvijala državljanska vojna v portugalski koloniji Angola. Res je, da išče portugalska vlada stike z uporniki, da bi se pogajala z njimi, toda uporniki so nepopustljivi v svojih zahtevah, ker jih podpirajo vse afriške republike. Nič se tu ne ve, kakšna je politična bodočnost Južne Rodezije. Tudi tam pride lahko do hude državljanske vojne, ki prav lahko potegne tudi Južno Afriko v svoj vrtinec.

Ako bi državljanska vojna divjala ob mejah Južne Afrike, bi verjetno izbruhnili nemiri tudi v Južni Afriki sami, ki bi jih vlada mogla zatreti samo z vojaško silo, kajti policija bi bila kmalu prešibka.

ženske bolj učene?

Povprečno hodijo ženske v Združenih državah 8.5 let v šolo, moški pa le 8.3 leta.

Oblačno z naletavanjem snega. Najvišja temperatura 34.

Novi grobovi

John Orlikowski

Po treh mesecih boleznij je preminul v Euclid Glenville bolnici 53 let stari John Orlikowski s 27120 Forestview Rd., Euclid, Ohio. Zapušča soprogo Anno, roj. Paulin, sina Johna, očima Josepha Mantkowskija, brate Josepha, Franka, Ralpa, Ernesta in Anthonyja, mati Frances in brat Henry so umrli pred več leti. Rojen je bil v Clevelandu, zaposlen zadnjih 17 let v Internal Revenue Service. Pogreb so v četrtek zjutraj ob 9.15 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. Zavoda na 458 E. 152 St. v cerkvi sv. Williama ob desetih, nato na Kalvarijo.

August Kuznik

Po kratki bolezni je umrl 90 let stari August Kuznik s 1451 Ba-bit Rd., poprej z 1068 East 67 St. Bil je vdovec, soproga Ursula je umrla pred 50 leti. Zapušča otroke Anno Gertz, Josephino Hoffman, pri kateri je živel, Freda (v Kaliforniji) in Harolda Kuznik, 7 vnukov in vnukinj, 6 pravnukov in pravnukinj. Rojen je bil v Jugoslaviji, v Ameriki je bil 59 let. Zadnjih 20 let je bil v pokopju. Pogreb bo v četrtek iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St. Čas še ni določen.

Vietnamska osvobodilna fronta išče priznanje po svetu

HONG KONG. — Politični opazovalci so ugotovili, da se Osvobodilna fronta v Južnem Vietnamu zelo trudi, da bi jo priznal vsaj komunističen svet. Pošilja svoje delegacije na vsako komunistično mednarodno prireditve, tudi na take, kamor kitajski komunisti ne hodijo. Značilno je, da so delegacije vietnamske OF povsod prijateljsko sprejete. Se pred par leti so velikokrat prišle samo do vzhoda na takih prireditvah. Vietnamska delegacija se je na primer udeležila tudi zadnje rdece konference v alžirski prestolici. So pa tovariši iz Južnega Vietnama tako previdni, da se ne vtikajo v spor med Moskvo in Peipingom. Povsod seveda napadajo Ameriko in njene "vietnamske hlapce". Preje so šteli mednje Diema, sedaj pa generala Khanha.

Kilajci in Rusi so se udarili na seji azijsko- afriške solidarnosti

PARIZ, Fr. — V alžirski prestolici je pretekli teden zborovala Zveza azijsko-afriške ljudske solidarnosti. Zborovanje ne bi bilo vzbudilo nobenega zanimanja, da se ga nista udeležili moskovska in peipinška delegacija, ki sta poskrbeli priložnost, da ves svet vidi, kako se bodo od sedaj naprej vršili mednarodni sestanki z rusko in kitajsko udeležbo.

Ze takoj v začetku je voditeljica kitajske delegacije Kuo Chen začela napadati ruske delegate, voditelj ruske delegacije Gafurov ji je moral odgovorjati. Dvoboj se je stopnjeval od seje do seje, tako da je kitajska tovarišica očitala ruskim komunistom prav vse grehe, ki jih komunistem navadno očita kapitalizmu. Moskva je v kitajskih očeh naenkrat postala kapitalistična država, ki se pridno izživlja v imperijalizmu, kolonijalizmu in se v tem pogledu prav nič ne razlikuje od svoje tihe zaveznice Severne Amerike.

Gafurov ni samo pobijal te očitke, je tudi nadrobil kitajskim komunistom celo vrsto pregreh, ki spodbujajo mednarodno delavsko solidarnost. Ostale delegacije so v začetku debelo gledale, kaj se godi, potem so pa začele odkrito obsojati ta dvoboj med tovariši. Prava umetnost je bila, da so končno skovali take resolucije, da stnanje mogli pristati ruska in kitajska delegacija.

De Gaulle našel novo sredstvo proti avtomobilskim nesrečam

PARIZ, Fr. — Francoska vlada je prišla na novo sredstvo, kako zmanjšati število prometnih nesreč, ki jih zakrivijo avtomobilisti. Bo tako zaostriła pogoje za šofiranje, da bo zgubilo šoferske izkaznice vse, kar koli bo padlo skozi rešeto uradnih kontrolorjev, ki ne bodo gledali samo na tehniko šofiranja, ampak tudi na to, ali je kandidat sploh zrel za šofiranje.

Uredba bo menda stopila v veljavo še tekom leta, sprožila je pa že sedaj pravo burjo protestov.

Črnske organizacije igrajo nevarno igro s civilnimi pravicami

Grožnja z "direktno akcijo," če bo Senat predolgo debatiral, utegne naporom za odobritev civilnih pravic prej škodovati kot koristiti.

CLEVELAND, O. — Zagovorniki civilnih pravic so pretekli teden dočakali v Senatu tako lepo zmago, kot je niso pričakovali. V obeh glasovanjih o civilnih pravicah so zmagali s tako večino, da jo lahko smatramo kot jamstvo, da bo zakon dobil večino tudi pri končnem glasovanju. Seveda se je pri tem treba zagovornikom civilnih pravic oborožiti s potrpežljivostjo, kajti s silo se v Senatu ne da dočeti ničesar, tako uči politična zgodovina naše dežele. Potrpežljivosti ne bo treba malo, večina političnih opazovalcev sodi, da obstrukcija zakona traja lahko do junija ali še dalj. Južni demokratični senatorji, ki vodijo obstrukcijo, se sami pripravljajo na tako dolg boj proti zakonu, akoravno vedo, da bodo končno propadli.

Zato svetujejo vsi prijatelji civilnih pravic črnskim organizacijam, naj ne bodo nepotrpežljivi in naj ne izzivajo Senata, o čemur njegove večine. Zdi se pa, da so te organizacije gluhe za take nasvete. Komaj je bil namreč znan izid obeh glasovanj, že je Rev. King, ki spada med voditelje črnskih organizacij, izjavil, da bodo črnci prešli "v direktno akcijo", ako senatne debate o civilnih pravicah ne bo konec tekom enega meseca.

Rev. King je torej napovedal Senatu ultimatum. To je gotovo najslabša politika, ki si jo človek more misliti. Vsi senatorji brez izjeme so silno občutljivi, ako jim kdo žuga s pritiskom. V svoji občutljivosti hitro spreminjajo svoja stališča; v našem slučaju kat takega gotovo ne bo koristilo zakonu o civilnih pravicah.

Vendar upajo, da se črne organizacije ne bodo prehiteli s svojimi sklepi. Vsi njihovi prijatelji jih bodo skušali tekom meseca spraviti k pameti.

HRUŠČEV ODPRL VRATA KAPITALIZMU V ZSSR?

Kitajska komunistična partija je včeraj obdoližila Nikito Hruščeva, da je odprl vrata vrnitvi kapitalizma v Rusijo, da je klonil pred "imperializmom Združenih držav" in da je skrajni čas, da Komunistična partija Sovjetske zveze z njim in njegovimi pomete.

TOKIO, Jap. — Komunistična Kitajska je izgleda prišla do prepričanja, da s sedanjo vlado v Sovjetski zvezi ni mogoč noben sporazum več, zato je v svojem glasilu "Ljudski dnevnik", ki izhaja v Peipingu, v dolgem članku obsodila Nikito Hruščeva kot revizionista, ki je odprl vrata povratku kapitalizma v Rusiji in klonil pred ameriškim "imperializmom" ter ga je zato treba spraviti v vodilnega mesta v Sovjetski zvezi in svetovnem komunističnem gibanju. Isti članek je bil objavljen tudi v teoretičnem glasilu Kitajske komunistične partije "Rdeča zastava" in razglašen preko radia Peiping.

Čkoli 30,000 besedi dolgi članek z naslovom "Proletarska revolucija in revizionizem Hruščeva" je najostrejši napad, kar jih je Peiping doslej objavil proti Hruščevu in Komunistični partiji Sovjetske zveze. Na eni strani poziva Komunistično partijo Sovjetske zveze, naj pože ne Hruščeva in njegove revizioniste, ki so odprli vrata povratku kapitalizma, na drugi pa poziva satelitske države, naj se pridružejo Peipingu v obsodbi Hruščeva, ki je klonil pred ameriškim "imperializmom". Peiping se zavzema za nasilno revolucijo kot osnovni zakon proletarske revolucije, brez katere zmaga ni mogoča.

Hruščev v Budimpešti
Nikita Hruščev, predsednik vlade Sovjetske zveze in glavni tajnik Komunistične partije SZ, se je danes pripeljal v vlakom v glavno mesto Madžarske, Budimpešto, ki praznuje te dni 19-letnico osvoboditve izpod nacistične zasedbe. Pričakujejo, da bo Hruščev tekom te proslave javno odgovoril na kitajske obdolžitve.

Za tako pot se je Hruščev odločil po brezuspešnem poskusu vodnikov Romunske Komunistične partije za posredovanje v Peipingu. Hruščeva podpirajo odločno v njegovem boju z Mao-Tsetungom poljska, madžarska in bolgarska Komunistična partija, medtem ko se ostale še niso dokončno odločile. Nekatere bi se še vedno rade izognile javne-

Iz Clevelanda in okolice

Zalostna vest—
Joe Virant, 1042 E. 68 St., je prejel zalostno sporočilo, da mu je v Rašici pri Velikih Lasčah umrl brat Franc Virant, star 63 let. Pogreb je bil 15. marca. V Clevelandu zapušča pokojnik poleg omenjenega tudi dve sestri, Marijo Zadnik in Fanny Straj, v stari domovini dva sinova in eno hčer, brata Janeza in več sorodnikov. Zena Ivana mu je umrla pred dvema letoma.

Zadušnica—
Jutri, v sredo, ob sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pok. Louisa Reliha ob 3. obletnici smrti.

Jutri ob sedmih bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Josefa Kuharja ob 3. obletnici smrti.

Seja—
Carniola Hive 493 TM ima jutri, v sredo, ob 7. uri zvečer sejo v SND na St. Clair Ave. Assesment bodo pobirali od 6. do začetka seje.

Z ukradenim avtom ni mogel daleč—
Včeraj popoldne sta 15 let stari Thomas Kekic s 5603 Carry Avenue in Michael Ferguson, 12 let stari fantič z 1056 E. 61 St., dejala varuhu parkališča na Bolivar Rd. v mestu, ko jih je vprašal, kaj hočeta, da sta vzela "le bližnjico." Ko je ta odšel v svojo uito, je zagledal fanta, ko sta v novem avtomobilu dirjala s parkališča. Naglo je skočil v drugi avtomobil in se pognal za njima. Fanta sta z ukradenim avtomobilom skušala uiti po E. 9 St. na St. Clair Ave. in po tej proti vzhodu. Pri tem sta se zagnela v tri avtomobile od strani, v četrtega pa od spredaj in obstala. Kekic je skušal pobegniti peš, pa so ga ujeli in izročili policiji, Ferguson pa je bil precej ranjen in so ga odpeljali v St. Vincent Charity bolnico.

Matia odstopil—
Glavni policijski prosekutor R. Matia je včeraj odstopil kot glavni policijski prosekutor, narkar je župan Locher inenoval na njegovo mesto njegovega dosedanega namestnika E. V. Caiua. Matia je prišel v zagato, ko je prišlo v javnost, da od leta 1959 sem ni izpolnil davčne prijave, kot to zahteva zvezni zakon.

Izsiljevanje—
Fred Spencer, 37 let stari uposlenec Ohio Bell, je bil včeraj prijet, ker je izsiljeval noko ženo, ki je imela vloženo tožbo za ločitev zakona. Trdil je, da ima posnete na trak njene telefonске razgovore.

V bolnici—
Rojakinja Debby Smerke z 23230 Tracy je včeraj srečno prestala težko operacijo na očeh v Euclid Glenville bolnici. Leži v sobi št. 622. Zelimo ji naglega okrevanja.

Gvinejski predsednik v gosteh v Alžiriji
ALŽIR, Alž. — Predsednik Gvineje na zahodni obali črne Afrike Sekou Toure je prišel sem na štiridnevni uradni obisk. Sprejeli so ga z vsemi častmi. Ben Bella se namreč trudi, da bi razširil ugled in vpliv Alžirije v črni Afriki južno od Sahare.

ANCHORAGE, Aljaska. — Napeljava elektrike, vode, telefona in plina je v glavnem obnovljena in življenje se vrača v normalo. Pregled škode je njeno ocenitev od 250 milijonov pevišal na pol milijona, število mrtvih in pogrešanih, ki so zelo verjetno tudi mrtvi, pa se je približalo 100.

WASHINGTON, D.C. — Stanje drugega in uživajo ob svečanem sprejemih, ki si jih prireajo na stroške davkoplačevalcev.

Zanzibar dela zopet skrbi ameriški diplomaciji

WASHINGTON, D.C. — Naše državno tajništvo se bo ves ta teden živahno posvetovalo z angleškimi zunanji ministri, kaj je treba napraviti s političnim položajem v zanzibarski republiki.

Zanzibarska republika je sicer majhna, toda za Afriko zelo važna. Njeno prebivalstvo šteje samo kakih 350,000 ljudi, toda zemljepisna lega močno odtehta vse druge pomanjkljivosti. Zanzibar je bil že od nekdaj odskočna deska za srednjo Afriko, pa tudi izvoznik afriških sužnjev in arabske dežele. Danes sužnjevi ni več, tudi trgovina preko Zanzibarja je zgubila svoj pomen, toda pomen politike je za ostal nespremenjen, kar so posebno nazorno pokazali letošnji politični dogodki v tej novopečeni republiki.

Anglija se v revoluciji ni mešala
Ko je 12. januarja izbruhnila na Zanzibaru revolucija, je imela Anglija pripravljenih skupaj s Kenijo okoli 700 vojakov, da bi šli delat red na glavnem otok. V zadnjem trenutku se

je pa londonska vlada premislila in pustila revoluciji prost razvoj, dasiravno bi morala sumiti, da se za revolucijo lahko skriva komunistična politika.

Rusija in Kitajska sta položaj izkoristili
Sum ne bi bil upravičen, kajti za revolucijo res niso tičali prave vrste komunisti, toda Moskva in Peiping sta že prvo uro revolucije spoznala, da je treba takoj poseči vanjo. Spravila sta že v prvo vladno garnituro nekaj svojih zaupnikov, ki jih vodi tovariš Babu, ki ne skriva svojih simpatij do Peipinga, vendar pa radi tega ne odklanja sodelovanja s tovariši, ki se naslanjajo na Moskvo.

Predsednik nacionalist, njegov glavni pomočnik komunist!
Glavno politično vlogo je v začetku revolucije prevzel predsednik Karume, ki je nacionalist in neutronec in se v tem oziru naslanja na svojo prijateljico Nyerera, ki je predsednik v Tanganjiki. Karume ne zaupa ne Angliji ne Ameriki, ki s svo-

je strani nista napravila ničesar, da bi si pridobili njegove simpatije. To se sedaj maščuje tako predsedniku Karumeju kot ameriški in angleški diplomaciji.

Karume sedi sicer v isti vladi kot Babu, toda oba se grdo gledata in si nagajata, kjer le moreta. Spretnější je komunist Babu, ki je v zadnji vladni krizi dosegel, da sedi v sedanjem kabinetu 50% komunistov in njihovih sopotnikov. V komunističnih rokah sta finančno in prometno ministrstvo. Babu sam pa ima glavno besedo pri politiki in vojaštvu. Tako ni več daleč čas, ko bo moral Karume igrati vlogo Kerenskoga, ako je že ni začel. Poznavalci položaja mislijo, da komunisti lahko vsak čas prevzamejo vso oblast, sedanjega predsednika Karumeja pa spodijo.

Časa ni več veliko!
To so že videli politiki v Keniji, Ugandi in Tanganjiki, le London in Washington nista spregledala. Šele pretekli teden so se ameriški in angleški diplomaciji odprle oči; začeli sta

premišljevat, kaj je treba napraviti. Afriški politiki pa opozarjajo, da za premišljevanje ni ostalo dosti časa, kajti Zanzibar se lahko vsak trenutek spremeni v afriško Kubo, ki bo za Afriko bolj nevarna kot Carotova za Ameriko. Na Zanzibarskih otokih živi samo kakih 50,000 ljudi. To je tako majhno število prebivalstva, da zanj lahko ustvari Moskva kot Peiping vzorno komunistično državo, za kar ne bi bilo treba ravno žrtvovati milijonov dolarjev.

Edina svetla točka je vprašanje, kdaj se bo začel boj med Moskvo in Peipingom za premoč na Zanzibaru. Zaenkrat se moskovski in peipinški pristaiši še ne koljejo med seboj, toda nihče ne verjame, da bo premirje trajalo dalj časa.

Resnici na ljubo je treba podčrtati, da je za sedanje stanje v tej republiki odgovorna angleška diplomacija. Ameriška se je zmeraj ravnala po njej, dasiravno se ni vsak dan z njo strinjala, zato jo pa sedaj boli glavna kot angleško.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 64 Tues. March 31, 1964

Johnson preusmerja politiko v Latinski Ameriki

Bivši predsednik Kennedy je napovedal novo politiko do držav v Latinski Ameriki prav kmalu po prevzemu oblasti. Praktično obliko je dobila v uvodni izjavi k statutu o Zvezi za napredek. Sloni na sledečih pogojih in zasleduje sledeče cilje: Amerika je poklicana, da podpira svobodne demokratične vlade po vsem svetu, posebno pa v Latinski Ameriki. Svobodnih političnih režimov ni mogoče razviti v deželah, kjer vlada revščina, gospodarska zaostalost, pomanjkanje kulture in zdrave socijalne politike. Zato mora imeti ameriško podpiranje tujine sledeče štiri cilje: povsod pospeševati težnje po politični svobodi, po gospodarskem, socijalnem in kulturnem napredku. To nalogo si je zastavila tudi Zveza za napredek.

Kennedy je zahteval, da prizadete dežele tudi same nosijo svoj delež na bremenih, ki jih zahteva taka politika. Pozval je pa tudi mednarodni kapital, naj pomaga vsaj na gospodarskem polju s posojili in udeležbami. Vse to je bilo jasno podano državam v Latinski Ameriki že v Punta del Este v avgustu 1961. Od tam smo slišali tudi sledeče številke: naša dežela naj tekom 10 let žrtvuje za Latinsko Ameriko letno bilijon dolarjev, toliko naj prispeva v posojilih tudi zasebni kapital iz Amerike in Evrope. Domače države pa naj prispevajo \$8 bilijonov na leto. Tako bi ta akcija imela na razpolago letno do \$10 bilijonov.

Akcija je začela šepati že prvo leto. Najprej se je pokazalo, da si je Kennedyjeva akcija postavila preveč ciljev. Je skoraj nemogoče, da bi kdo kar obenem usmerjal in vodil napredek v politiki, gospodarstvu, prosveti, zdravstvu in šolstvu. Ako bi bilo tudi \$10 bilijonov na leto na razpolago, bi manjkalo ljudi za izvrševanje vseh teh načrtov. Na drugi strani je bilo pa kmalu očitno, da večina držav v Latinski Ameriki ne mara prispevati svojega deleža. Zmeraj je našla primerne razloge za zavlačevanje, včasih upravičene, največkrat neupravičene. Končno se je gospodarstvo v vseh teh državah razvijalo čisto drugače, kot je upala Kennedyjeva administracija. V vseh deželah — redke so bile izjeme — so bili državni proračuni pasivni, zunanja trgovina in plačilna bilanca pa tudi, povsod je inflacija uničevala nacionalne valute. Da so bile plačilne bilance tako hudo pasivne, je bilo deloma krivo tudi stalno padanje svetovnih cen za deželne pridelke in sadje, industrijske surovine kot so rude in kovine, in kolonialno blago kot sta kava in pavola.

Ko je Johnson prevzel oblast, je bilo že jasno, da Zveza za napredek ne bo mogla doseči svojega namena brez temeljite revizije ciljev in načina poslovanja. Johnson je kot praktičen politik to tudi takoj razumel in začel z reformami.

Prva reforma, ki jo je izvedel, obstoja v tem, da je konsolidiral administracijo, ki ima opravka z Zvezo za napredek. Pod Kennedyjem je bila administracija avtonomna, načeloval ji je Kennedyjev zaupnik Moscoso, ki se je obnesel v Portoriku. S tem ni bilo zadovoljno državno tajništvo, trenj med obema ustanovama je bilo več kot preveč. Vse to je Johnson presekjal in spraval administracijo za napredek zopet pod državno tajništvo, izvrševanje programa Zveze za napredek pa postavil pod kontrolo svojega zaupnika Manna. Bivši načelnik Zveze za napredek Moscoso je ravno sedaj odšel v Ženevo kot član delegacije za trgovsko konferenco ZN. Z njim je odšel iz administracije tudi dosedajni način poslovanja te Zveze.

Johnson je takoj na to določil "nove" cilje za Zvezo za napredek in s tem tudi za našo politiko v Latinski Ameriki. Pravzaprav cilji niso novi, so ostali v veljavi stari, toda nekateri med njimi so močno okrnjeni. Tega pa ni poudarjal sam. Vse to je razložil njegov zaupnik Mann na posebnem uradnem sestanku v državnem tajništvu, ki so se ga udeležili vsi naši diplomatje iz Latinske Amerike in njihovi glavni sodelavci.

Johnson je najprvo črtal iz programa točko o pospeševanju svobodne demokracije in ga nadomestil s starim načelom nevmešavanja v notranje zadeve. Nova politika ne bo torej več sovražna režimom v posameznih državah pod pogojem, da ne bodo podpirali komunizma in da bodo priznani od domačega prebivalstva. Ali jih bo smatrala za diktatorske ali ne, to je vprašanje, ki ga bo treba rešiti šele z naknadno presojo. Nova politika torej ne zametuje več načelno diktatorskih režimov, je pripravljena, da sodeluje z njimi, ako bodo oni pomagali doseči ostale cilje ameriškega programa na gospodarskem, prosvetnem in socijalnem polju.

Johnson stoji dalje na stališču, da je naloga naše politike, da brani interese tistih \$9 bilijonov investicij, ki jih ima ameriški kapital v Latinski Ameriki, da podpira gospodarski napredek vsake dežele in da se bori proti komunizmu.

Johnson se je torej vrnil precej na politiko pred Kennedyjem. To je radikalen preokret, ki ga gotovo ne bo odo-

bravala močna manjšina v naši javnosti. Prve kritike so že prišle iz Kongresa. Vodilni člani kongresa so bili namreč obveščeni o izvajanju Johnsonovega zaupnika Manna in nekateri so jih precej krepko kritizirali. S kritičnimi pripombami so se posebno odlikovali liberalni demokratični senatorji.

Vse to bo gotovo sprožilo hudo debato v naši politični javnosti, ki bo še strankarsko pobarvana, ker smo v volivnem letu. Škodovala pa ne bo. Če drugače ne, bomo vsaj zvedeli, kako presojujejo Kennedyjevo in Johnsonovo politiko idealisti in kako realisti. Vsekakor pa je imel Johnson gotovo nekaj tehničnih razlogov za tako korenito spremembo. Tudi te si bomo morali ogledati.

BESEDA IZ NARODA

Mauserjev "Kaplan Klemen" v Šmihelu na Koroškem

Cleveland, O. — Mausерjev "Kaplan Klemen" vsi poznamo. To velja za vse tiste od nas, ki tega našega največjega emigracijskega pisatelja poznamo že nekaj let. Vemo tudi, da je ta pisatelj roman izšel že ponovno v nemškem prevodu, kakor tudi, da je v svojem španskem prevodu dosegel izreden uspeh. Zal, rekel bi, skoro srmatost za nas je, da tega dela Slovenci sami doslej še nimamo v knjižni izdaji. Dalje vemo, da je pisatelj Mauser to delo sam dramatisiral in da je tudi sam pri njegovi uprizoritvi po Slovenskem odru v Clevelandu odigral eno od glavnih igriških vlog. Vemo, da so dramaturzirnega Mausерjev "Kaplan Klemen" med drugim dali tudi na odru v Argentini; danes pa imamo pred seboj naznanilo s Koroškega, da ga bodo podali v režiji g. Vinka Zaletela na letošnje belo nedeljo v Šmihelu na Koroškem, t. j. v rojstni vasi škofa dr. Gregorija Rožmana.

V zvezi z uprizoritvijo "Kaplan Klemen" na Šmihelskem odru je napisal g. V. Zaletel za celovški "Naš tednik" nekaj svojih osebnih spominov, ki ga vežejo v zvezi z nastankom tega romana s pisateljem Mausерjem. Ti so tako zanimivi, da čutimo, da jih moramo vsaj nekaj v izvlečku podati tudi našim bralcem. Torej tote:

"Mausерju so bile te razmere (namreč v ljubljanski Sibiriji) znane, zato je napisal tako pristno, doživeto povest odn. igro. Bil je namreč v ljubljanskem semenišču, kjer smo imeli bogoslovci "Caritas". Ob popoldnevih smo obiskovali revne družine, jim nosili to, kar smo si sami pritrkali, tudi kako koristno branje, predvsem pa smo tako spoznavali razmere in se uvajali v bodoče dušno pastirstvo. Tudi Mauser je pomagal."

"Spominjam se, kako je že tedaj napisal igrico, da smo jo uprizorili za božičnico za revne otroke. Ko sem odšel v dušno pastirstvo, se je to delo še bolj organiziralo. Bogoslovci so v počitnicah vodili kolonije revnih otrok na Zabreški planini pod Stolom. Posebno navdušen in sposoben za to delo je bil bogoslovec, pozneje kaplan Tonček Šinkar, ki so ga med vojno komunisti ubili. Njegov značaj se najbolj odraža v kaplanu Klemenu."

"Med vojsko sem bil nastavljen za kaplana v Trnovem, torej v fari, kjer je tudi barakarsko naselje Sibirija, kjer se godi povest in igra "Kaplan Klemen". Že kot bogoslovec sem zahajal tja, sedaj pa so me vojskine razmere vrgle semkaj kot dušnega pastirja. Mesto Ljubljana je bilo obdano z bodočo žico in Sibirija je ostala zunaj nje. Brez posebnega dovoljenja nihče ni mogel preko te meje in tako farani niso mogli niti v farno cerkev. Zato sem takoj v nekem skednju napravil zasilno kapelo, tam sem imel ob nedeljah in praznikih božjo službo, tam smo zbirali otroke. Pri maši je bilo ljudsko petje. Revščina je bila itak že prej velika. Igrali bodo za ples godci Anše večja kot telesna je bila duhovna, moralna revščina. Pijančevanje je še povečalo obojno

revščino. Pa saj ljudje niso bili toliko sami krivi, brez vzgoje, brez pomoči. Pomagali smo jim, kolikor smo pač mogli. Res so bili tam tudi Resmani in Marjete, toda še več je bilo Jakopink in Trpinov, ki so hvaležno sprejemali moje delo, zlasti pa brigo za otroke. Dobil sem tam prav zveste pomočnike. Kljub izrednim vojskim razmeram in vsem neprijetnostim je bilo to doslej moje najlepše dušnopastirsko delo."

"V to okolje, resnično in kruto realno, je Mauser postavil povest, in sem postavil Kaplanu Klemenu, kakor si ga je on zamisljal, da naj bo in kakršni najbrž bil Mauser sam, če bi ostal v semenišču." — Takšen je eden od Zaletelovih spominov na Mausera in njegovega "Kaplan Klemena". Zanimiv, kajne. J. S.

Spominska proslava

Cleveland, O. — D.S.P.B. v Clevelandu sporoča slovenski javnosti, da se bo spominska proslava za po komunistih pobite žrtve letos vršila 16. in 17. maja. V soboto, 16. maja, bo ob sedmih zvečer spominska komemoracija v veliki dvorani pri Sv. Vidu, naslednji dan, v nedeljo, pa bodo običajna verska opravila za naše pobite na Char-don Rd.

Ze sedaj vabimo vse Slovence, da se teh proslav polnoštevilno udeležijo.

Mihael Vrenko, Bajc Lojze, preds. tajnik

Rojak piše o Argentini

Cleveland, O. — Iz Argentine, koder živi toliko slovenskih ljudi, sem dobil za velikonočne praznike zanimivo pismo. Glede na to, da jih je med bralkami in bralci AD zelo veliko, ki se zanimajo za življenje svojih znanj in znancev v tej južnoameriški državi, priobčujem tukaj izpisek iz omenjenega pisma mojega prijatelja, ki živi v mestu Castelar, kjer je še kar močna slovenska naselbina. Tole jih bo gotovo zanimalo:

V počitnicah sem šel pogledat, kakšen je argentinski jug. Prišel sem do mesta Bariloche, ki je oddaljen od Buenos Airesa 1.700 km. Pot je dolga, pa se jo izplača narediti. Pokrajina je veličastna. Ima mnogo velikih jezer, pragozdov in visoke, zasnežene gore; najvišja Tronador je 3.554 m visoka. Naseljena je še malo; največ je Švicarjev, ki se tod naseljujejo. Pokrajina je precej podobna Švici. Indijancev ni več, samo imena krajev pričajo, da so se tod sončili in vedrili nekoč Indijanci." F. S.

Spomladanski koncert Jadrana

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 12. aprila, bo podal pevski zbor Jadran svoj spomladanski koncert v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd. Začetek bo ob 3.30 popoldne. Po koncertu bodo servirali večerjo v spodnji dvorani in zanje bo prosta zabava s plesom. Igrali bodo za ples godci Anše večja kot telesna je bila duhovna, moralna revščina. Pijančevanje je še povečalo obojno

pel odlomke iz operet "Začarani zvonovi", "Grof cigan", "Valček ljubezni" in "Netopirja" pod vodstvom Vladimirja Maleckarja. Zatem je prišel zbor v nepričakovani zastoj zaradi prezaposlenosti pevskega učitelja Maleckarja, ki si je svoje podjetje Audio Recording Studio trgovinsko tako povečal in razširil v druga mesta, da mu ni bilo mogoče več poučevati zbor.

Zato je zbor organiziral zadnjo jesen namesto koncerta prav prijetno zabavo s plesom v no- vemburu. Ostalo pa je še vedno vprašanje pevovodja.

Desna roka Maleckarju pri poučevanju zbora je bil že več let poznani pianist pri zboru in učitelj glasbe v Euclid šoli Reginald Resnik. Jadranci so naprosili njega, ki je prevzel mesto pevovodja in pouk za spomladanski koncert lepo napreduje. Na klavirju spremlja zbor Jack Roshong.

Drugo dobro znamenje je v tem, da se je zbor pomnožil za ta koncert. V zboru je sedaj 32 pevcev in pevk, in ti pravijo: "Ne hirati, živeti hočemo!"

Brez dvoma je zanimanje za našo pesem utrdil več alj manj Slovenski oktet, ki je gostoval po Ameriki zadnji jesen in prepeval tako očarljivo lepo. Sled tega okteta je bilo opaziti tudi na zadnjem koncertu zbora Zarje v pesmi "Zabučale gore" in "Nocoj, pa oh nocoj" in v ostalih so prepevali z udamačeno gotovostjo. Vse to nas pozivlja in obuja k zanimanju za naše pesmi.

Pregovor pravi: "Kovač kuje železo, dokler je vroče!" Temu izreku smo klicani vsi kot posetniki, ako hočemo, da ostane med nam to, kar še imamo, — kar je še živega in zdravega.

Koncerti in ostale kulturne prireditve so nekaj zvišenega. Za usreščenje teh vzame mnogo truda in stroškov. Za uspešno gojitev takih priredb smo odgovorni poleg učiteljev in pevcev tudi posetniki.

Požrtvovalni pevci in pevke Jadrana se priporočajo za naklonjenost od strani občinstva, za kar bodo vsem zelo hvaležni. Zlahka se zanesemo, da bomo uživali lepo petje in zaključili večer s prijazno in veselo domačo zabavo v družbi teh pevcev in pevk.

Na sporedu imajo več lepih pesmi, ki jih bodo proizvajali v varijantnih nastopih. Zato pa, le rezervirajmo si nedeljo, 12. aprila, za koncert pevskega zbora Jadran! Vstopnice so v predprodaji pri članih in stanje le \$1.25.

Publicistijski odbor

Velika skrb kardinala Doepfnerja

Tudi kardinal Doepfner iz Muenchena na Bavarskem je letos v pastirskem postnem času izrazil svojo "veliko skrb" ob naraščajočem upadanju duhovskega naraščaja. Mesto Muenchen naraste vsako leto za 30.000 duš, ki nujno zahtevajo ustanovitve novih župnij.

"Toda — piše kardinal Doepfner, — kako naj to storimo, če pa so izgledi za nove duhovske poklice vedno bolj porazni. Zraven pa bi morali misliti še na potrebe misijonov in na pomoč na duhovniški revni Južni Ameriki.

Do vsega tega kritičnega stanja je prišlo zato, ker večina zakoncev ne zna več živeti življenja nesebične ljubezni. Vedno manj je družin, ki bi bile močne v veri, povezane v molitvi in bogate na otrocih. In prav te družine so včasih bile najboljše semenišče za duhovske poklice."

Gospodinjске pomočnice redkost

Služkinje so bile nekaj običajna pojava v premožnih družinah Amerike, sedaj ima povprečno komaj vsaka 25. hiša v deželi gospodinjisko pomočnico.

VESTI IZ SLOVENIJE

Premalo elektrike

Na tiskovni konferenci v Ljubljani so razlagali strokovnjaki Elektrogospodarstva Slovenije, da potrebuje Slovenija povprečno 10,6 milijonov kilovatih ur električne sile vsak dan. V zadnjih dveh mesecih so jo elektrarne dajale le 8,3 milijone, torej skoraj eno četrtino premalo. Varčevanje je zato nujno, škoda, ki ji trpi slovensko gospodarstvo zaradi tega, ogromna. Podjetja se ne morejo držati dobavnih rokov in tudi škoduje posebno onim, ki prodajajo v tuje države. Največ škode imajo podjetja Kidričeve, tovarna dušika v Rušah ter železarnice v Štorah, na Ravnah in Jesenicah, ker tem prvim ustavijo dobavo električnega toka, če je pomanjkanje preveliko.

Železniških vagonov manjka

V tehle dneh je v starokrajških listih toliko vsakovrstnih pritožb, da bi človek začel spraševati: Le kaj še v redu deluje? Tako se hudo pritožujejo nad pomanjkanjem železniških vagonov ter predpisi, ki to stanje še slabšajo. Med temi omenjajo zlasti predpisi, da je treba vagon, ki pridejo iz inozemstva in so za nekatere proge v Jugoslaviji pretežno naloženi, preložiti že na mejni postaji, namesto, da bi jih poslali do postaje, do koder je voznja z njihovo težo dopustna, to je po večjem delu glavnih prog!

Lani so skušali pomanjkanje vagonov zmanjšati s tem, da so vsem podjetjem, ki uporabljajo vagona za prevoz, naročili, da morajo te v najkrajšem času naložiti, odposlati in tudi takoj razložiti. Kljub temu se je dogajalo, da so prazni ali polni vagoni "mirno" stali na tovarnih postajah in tovarniških železniških tirih tudi po cele dneve.

Položaj rudarjev se poslabšal

Položaj rudarjev v slovenskih premogovnikih se je v zadnjih letih zelo poslabšal. Zaradi nizkih plač, pomanjkanja stanovanj ali pa neprimernih stanovanj in nezadostnih varnostnih naprav pri kopanju je vedno več rudarjev zapuščalo delo po rudnikih in si iskalo drugih zaposlitev. Zmanjšanju števila rudarjev je sledilo zmanjšanje nakopa premoga. S poslabšanjem položaja po slovenskih premogovnikih se je na eni svojih zadnjih sej ukvarjal izvršni svet Slovenije v Ljubljani. Izročila republiškega sekretariata za industrijo je razvidno, da število rudarjev po slovenskih premogovnikih od leta 1958 stalno pada ter da je v rudnikih varnost več kot pomanjkljiva in se imajo le posebni sreči za hvaliti, da ni prišlo do večjih nesreč. Izvršni svet je sklenil svetovati upravam rudnikov, naj izpopolnijo tehnične naprave in rudnike čim bolj mehansirajo.

Dr. L. Hauptman 80-letnik

Pretekli mesec je praznoval v Bohinju 80-letnico svojega rojstva dr. Ludmil Hauptman, upokojeni univerzitetni profesor in najboljši poznavalec slovenske zgodovine, posebno njene starejšega razdobja. Studiral je na Dunaju zgodovino in zemljepis, poučeval v raznih krajih pred prvo svetovno vojno, leta 1920 pa prevzel na novi univerzi v Ljubljani stolico za občno zgodovino srednjega veka in za staro slovensko zgodovino. Napisal je vrsto razprav, ki se odlikujejo po svoji jasnosti in utemeljenosti. Kasneje je odšel iz Ljubljane v Zagreb in bil ves čas po drugi svetovni vojni redni profesor na tamkajšnji filozofski fakulteti za zgodovino.

Turizem žele razširiti

Sedanji oblastniki v Jugoslaviji in v Sloveniji so prišli do poznega spoznanja, da je tujski promet lahko zelo donosen v pogledu deviz. Tako so v zadnjih letih začeli velikopotezno delo za privabljanje tujih gostov v deželo. V zvezi s tem grade ceste, izboljšujejo restavracije in hotele ter olajšujejo vstop in izstop iz dežele. Za letošnje turistično sezono so olajšali in poenostavili izdajo viz in jih v nekaterih slučajih tudi ukiniteli. Radi bi letos na račun tujskega prometa dobili 90 milijonov dolarjev, kar je kar precej čedna vsota. Prihodnje leto bi jo radi povišali že na 120 milijonov dolarjev. Če pomislimo, da je Jugoslavija pred komaj petimi leti dobila od tujskega prometa le okoli 20 milijonov dolarjev, lani pa po uradnih podatkih 65 milijonov, potem šele razumemo višino cilja. V ta okvir spada tudi vse vabljenje izseljencev na ogled rojstne domovine in njihovo slovesno sprejemanje doma.

Stari in novi upokojenci

V Jugoslaviji izdelujejo nov zakon o upokojencih. Načrt predvideva nižjo pokojnino za takovane stare upokojence in višjo za nove. Med stare spadajo že oni, ki so stopili v pokoj leta 1958. Razlike v pokojninah dosega večih ob enaki kvalifikaciji le zaradi različnega leta upokojitve do 10.000 dinarjev na mesec. Stari upokojenci se pritožujejo nad novim načrtom pokojninskega zakona in zahtevajo, da se te razlike v imenu enakosti odpravi. Zvezni sekretar za delo Rista Džunov je dejal časnikarjem, da to ne bo mogoče iz gospodarskih razlogov in zaradi "različnega ustvarjanja" sedanjih upokojencev tekom njihove delovne dobe!

Snaga in higiena več kot pomanjkljivi

Ljubljansko "Delo" piše 16. februarja 1964 o stanju higiene in snage na železnicah, avtobusih in v gostilnah po Sloveniji kaj žalostne stvari. Na novomeški postaji, ki je zelo prometna, so sodelavci "Dela" ugotovili, da je pometena, da imajo stranišča tekočo vodo, da pa umivalnik v moškem stranišču nima pipe. "Ni sledu o toaletnem papirju, brisačah in milu. Približno enaka podoba je na mariborski železniški postaji... Ne železniški postaji v Novi Gorici, ki je stara že pol stoletja, so čakalnici s srušeno, stranišča čista, sicer pa stara pesem: brez mila, brisače in toaletnega papirja... V Kranju so postajni prostori vse prej kot urejeni higiensko. V zakajeni čakalnici s črnim podom se mora potnik zadovoljiti s klopjo in mizo, v straniščih pa ni niti tekoče vode niti toaletnega papirja... Tudi na ljubljanski železniški postaji ni dosti boljšje, tudi tam ne poznajo toaletnega papirja, brisač in mila..."

V vlakih je vse črno, skozi šipe se vidi le za silo...

Avtobusne postaje so najbolj "naravno" urejene na Dolenjskem. Vse so namreč v naravi, tudi ona v Novem mestu, kjer se dnevno ustavi 85 avtobusov.

Skrbi papirničarjev v Vidnu

V Vidnu-Krškem je velika tovarna celuloze in papirja. Iz leta v leto povečuje produkcijo, pri tem pa so njeni dobički vedno manjši, ker so cene papirja že 10 let v glavnem enake, čeprav se je v tem času vse ostalo podražilo za sto in celo več procentov. Tako je podjetju lani pri 9 milijardah (bilijonih) dinarjev vrednosti produkcije ostalo le 81 milijonov dinarjev v skladu za skupne porabe.

KANADSKA DOMOVINA

Anno Mariano 1954 - Ob 10-letnici graditve cerkve Marije Pomagaj v Torontu

TORONTO, Ont. — Deset let je, odkar smo praznovali to pomembno leto. Za nas torontske Slovence je to zgodovinska letnica, kajti v tem letu se je pričela graditi in bila dograjena prva slovenska cerkev v Kanadi in prva v svetu, ki so jo zgradili povojni emigranti -- naša "Marija Pomagaj" na Manning Avenue.

Ravno danes, ko to pišem, deset let nazaj, 24. marca l. 1954, je Njegova Eminenca kardinal McGuigan dal dovoljenje, da se sme graditi cerkev nad dvorano, katero so pričeli graditi že 7. decembra l. 1953. Tako so se uresničile želje in načrti torontskih Slovencev po lastni cerkvi, katero so posvetili brezjanski Mariji Pomagaj.

O pomenu naše nove cerkve nam je takrat pokojni škof dr. Gregorij Rožman takole zapisal v "Božji besedi": "Župnijska cerkev ni nekakšno obratovalec, kjer se vrši farni 'obrat.' Župnija je občestvo, v malem to, kar je katoliška Cerkev v velikem in občestvo svetnikov v brezmernem obsegu. Župnija mora postati tako občestvo, da doseže zveličavne namene..."

"Tudi za druge Slovence v Kanadi ima cerkev Marije Pomagaj svoj pomen. Ne morejo biti člani farnega občestva, ne morejo redno hoditi v njo k službi božji. Za nje je cerkev Marije Pomagaj to, kar je za Slovence v domovini svetišče na Brezjah." Pokojni škof je bil, ki je 8. decembra 1954 v novi cerkvi prvi opravil sveto daritev. Za spomin na otvoritev nam je sestavil tudi kratko molitev, katero smo vsako nedeljo pri mašah molili. Takole se je glasila: "Marija Pomagaj, milostno sprejmi to cerkev, ki smo Ti jo postavili v Tvojem letu in Ti jo s hvaležnimi srci poklanjamo. Obhajljamo Ti, da bomo radi prihajali v ta Tvoj dom in tu sprejemali milosti, ki nam jih Tvoj Sin, naš Gospod Jezus deli v sveti daritvi in svetih zakramentih. Vse naše molitve in prošnje po svojem brezmadežnem Bogu, da bomo po Tvoji priprošnji vselej uslišani v večjo čast božjo in zveličanje svojih duš. Amen."

Ali bi ne bilo lepo, ko bi za desetletnico naše župnije obnovili to molitev? Obnovili bi zaobljubo Mariji, obenem pa bi se spominjali našega velikega škofa, ki je nad vse rad prihajal med nas, nas učil in podeleval našim otrokom zakrament sv. birmе. Veliko smo dolžni temu skromnemu in ponižnemu možu, katerega besede so bile kot dober kruh. Veselil se je z nami in trpel je z nami. Bil nam je zares oče in vse je ljubil z iskreno ljubeznijo. Sedaj že uživa plačilo nebeškega Očeta, kateremu je tako zvesto in vdano služil.

Posebej pa smo dolžni v tem jubilejnim letu spomniti se svojega prvega župnika g. dr. Jakoba Kolarica, ki je med Slovence v Kanado prišel 8. decembra l. 1948 in med njimi neumorno deloval 11 let. Sad tega dela je cerkev Marije Pomagaj, kjer se danes zbiramo k službi božji in drugim cerkvenim obredom. Pot, ki je vodila do cerkve, ni bila lahka. Veliko osebnih in skupnih žrtv je bilo treba, — vztrajnosti in močne vere, ker nasprotovanja je bilo veliko. Toda železna volja č. g. Kolarica, zvesto sodelovanje č. g. Kopača, takratnega kaplana, in ostalih žaranoj je premagala vse težave.

In zares veličasten in zgodovinski dan je bil za vse torontske Slovence 19. december 1954, ko je torontski nadškof, kardinal McGuigan slovesno blagoslovil vogelni kamen in cerkev. Daleč od domovine so ti povojni emigranti izkazali in izpričali vero svojih očetov, zaradi katere so bili preganjani. V zgodovinski listini, ki je zazidana v vogalnem kamnu cerkve se bere:

"To cerkev, posvečeno Mariji Pomagaj, so zidali slovenski katoličani, ki so kot odločni nasprotniki brezbožnega komunizma ob koncu druge svetovne vojne l. 1945 morali zapustiti svojo domovino Slovenijo, ki je severni del Jugoslavije, kjer se je takrat polastil oblasti komunistični diktator Tito. Največ so s svojimi darovi k zidanju te cerkve pripomogli slovenski katoličani v Torontu samem, katerim je torontski nadškof, Njegova Eminenca kardinal James McGuigan, l. 1953. dal lastno narodno župnijo. A mnogo so jim pri gradnji cerkve pomagali slovenski katoličani po drugih krajih Kanade in Združenih držav.

Na praznik obiskovanja preblazene Device Marije, dne 2. julija 1953, je mestni gradbeni urad v Torontu dal dovoljenje, da se smejo položiti temelji za cerkev.

Na praznik Marijinega darovanja, dne 21. novembra l. 1953, je Njegova Eminenca kardinal McGuigan dal slovenskemu župniku v Torontu, Rev. Jakobu Kolaricu C. M., pismo dovoljenje, da se sme začeti graditi cerkvena dvorana pod bodočo cerkvijo.

Na vigilijo Marijinega leta, dne 7. decembra l. 1953, so se gradbena dela pričela.

Dne 24. marca l. 1954 je Njegova Eminenca kardinal McGuigan dal dovoljenje, da se sme graditi tudi cerkev nad dvorano.

Ob sklepu Marijinega leta, dne 8. decembra l. 1954, se je v novi cerkvi prvokrat opravila daritev sv. maše, katero je daroval prevzvišeni g. dr. Gregorij Rožman, škof ljubljanski, ki živi kot izgnanec v Clevelandu, Ohio.

Na zadnjo adventno nedeljo, dne 19. decembra l. 1954, je Njegova Eminenca kardinal James C. McGuigan cerkev in vogelni kamen slovesno blagoslovil.

Ta cerkev je dar vernih Slovencev v Kanadi in Združenih državah, ki so ga poklonili Mariji za stoletnico razglasitve verske resnice o njenem brezmadežnem spočetju."

To je v kratkih besedah zgodovina naše župnije, oziroma farne cerkve, ki letos praznuje prvo desetletje svojega obstoja. Da se je poleg tega v teh desetih letih zgodilo marsikaj, kar bi tudi zaslužilo zgodovinsko analizo, je gotovo, vendar se v to ne bom spuščal, ker bi mi hitro kdo očital, da ogrevam stare stvari, katere je treba "pozabiti". In vendar bo treba tudi to zapisati, ker je vse v tesni zvezi z zgoraj navedenimi datumi in imeni in noben zgodovinar ne bo mogel nimno stvari, ki so se v tej dobi dogajale, če bo hotel stvarno prikazati nastanek, razvoj in pomen cerkve Marije Pomagaj za vse katoliške Slovence v Torontu in ostali Kanadi ter deloma tudi v Združenih državah. (Vsa-

koletno romanje clevelandskih Slovencev k Mariji Pomagaj.) Spomini desetih let so bogati zakladi izkustev, katere ne smemo pozabiti, kajti iz izkušenj se človek uči za bodočnost. Pretrgati vez s preteklostjo bi pomenilo toliko kot zanikati jo. Zgodovinske resnice pa se le v preteklosti iščejo.

Tako naj bo letošnje leto za nas torontske Slovence ne samo leto desetletnega jubileja in slavlja, temveč tudi povratek k tistim duhovnim dobrinam, ki smo jih kot berači prinesli s seboj iz begunskih taborišč in ki so nam ob vseh materialnih dobrinah te dežele splahnele kot sneg spomladi. Danes vem, da smo sem prišli bogati ob vsej svoji beračiji; trdni, močni, verni in upa polni. Bel kruh, udobnost in dolar pa so iz nas napravili sužnje časa, v katerem živimo. Iz trdnih in močnih postajamo omahljivi in slabiči, igrača sapam, ki danes vlečejo na zapad, jutri na vzhoč.

Dajmo, razvežimo popotne čule, ki smo jih na Vetrinskem polju in v taboriških zavezali za na pot v svet in ponovno pregledajmo naše resnično bogastvo. V njih bomo našli duha, kateri naj nas preveva ob lepem in pomembnem prazniku naše prve cerkve v Kanadi, naše "Marije Pomagaj" v Torontu. Kajti tudi Marija je odšla s culo z nami v svet, v kateri nosi milosti svojega Sina, ki nam jih na njeno priprošnjo deli v domu, ki smo ga ji postavili sredi med nami.

Otnar Mauser

Smrt sorojakinje

LETHBRIDGE, Alta. — Leden mrzlo vreme s severnimi vetrovi nam je prineslo tik pred koledarskimi pomladnimi dnevi ponovno zimo. Pa je vreme primerno občutje tehle dni. Na sv. Jožefa dan popoldne je v Bogu mirno zaspala v večni sen gospa Marija Dimnik, žena g. Jožeta Dimnika, doma v vasi Obrije blizu Tomačevega, fara Šentpeter - Ljubljana. Hiši se je reklo po domače pri Žgurovih.

Tiho mirno, neopazno skrbno je bilo njeno življenje in delo v njem prav tako tiho je bilo njeno slovo. Sredi pogovora z možem se je naslonila nanj in izdihnila. Srce je slabele že leta in prav na Jožefovo, na možev sinov god obstalo... Štiriinšestdeset let ji je bilo dano romati po zemski solzni dolini in ne malo od njih je bilo polnih trdote in bolečin, manj veselih in sončnih. V trdni katoliški družini se je rodilo deset otrok, šest fantov in štiri dekleta, od katerih je Pepca umrla že v detinski dobi. Koliko skrbi, neprečitih noči in dela je zah-

tevala tolikšna družina, ve samo Bog. Skrbno in čuječe sta vodila oče in mati družino skozi lepe kot skozi težke dni. Pa je vojna prinesla trnjevo Kalvarijo slovenskemu narodu in nič ni prizanašala. Pošteno in odkrito mislečim celo ne. V najhujši narodovi stiski so tudi Dimnikovi fantje prišli za orožje in Martinu je v eni od številnih borb ugasnilo mlado življenje. Nov, velik tm je rnil žitak krvaveče srce Dimnikove mame... Tudi Dimnikovi so ob prelomu slovenskih zgodovinskih dni zapustili domačijo na sončnem Posavju in se napotili v neznan... kot sto in sto slovenskih družin. Nove skrbi, nove naloge in nove bolečine so porajali begunski dnevi.

Kako bogato je slovensko materino srce — podvojeno bogato v številni družini. In srce Dimnikove mame je bilo gotovo eno takih. Neizčrpno, vsem otrokom, ob vsaki uri pripravljeno svetovati, voditi, soditi in ob vsem tem globoko ljubiti. Ne samo otrokom, vsemu okolju. Neizčrpen studenec prevdarnih nasvetov in ljubezni...

Njeno življenje je bilo globoko zakoreninjeno v veri, v molitvi sta v možem črpala moči in prejemale tolažbo. Verna predanost v božjo voljo je previhrala številne težave, ki so jih, kot vsakemu brezdomcu, tudi njej doprinesli posebno begunski dnevi v koroških taboriških, kot še pozneje v novi kanadski domovini. Vzgoja je zahtevala otrokom močne in skrbne roke. Z ljubeznijo in neugnanim delom je doprinesla veliko mero žrtve, otrokom nudila premišljeno vse, kar je bilo v njenih močeh. Zadnja leta je z veseljem gledala plodove pregaranih dni, dorastle otroke, ki so si po vseh vihratih priborili pošten kos kruha, lastne strehe in trdne zdrave družine v svobodi nove domovine...

Štirje sinovi z družinami žive todle v Lethbridgu (Tone, Jože, Stefan in Peter), Janeza je usoda zanesla v Argentino, Branka pa je redovnica v Beogradu. Ostali dve hčerki sta tudi v Kanadi, Cilka, por. Petrič, v Ontariu, Mici, por. Fekate, pa v Colmanu, Alberta.

Vkljub težavam in rahlemu zdravju zadnjih let Dimnikova mama niso tožili. Pred dvema leti sta sredi številne družine svojih otrok in vnukov ter vnukin (vseh je 26, in 20 od teh v Kanadi) praznovala zlato poroko. Koliko veselih in koliko težkih postaj je bilo v tej dolgi dobi skupne poti? Samo ona dva sta vedela in On. Ni se dobra žena mogla živeti v nova okolja in lani enkrat mi je dejala: "... saj nam je dobro tukaj, doma pa je bilo lepše." Kako preprosta izpoved srca, ki je ti-

homa le hrepnelo po preteklih dneh lepših časov.

Dobrih dejanj bogato življenje Dimnikove mame se je izteklo. Dano ji je bilo videti sadove njunega družinskega dela

Pomlad v naravi, pomlad v dušah, tako je naše občutje v osmini velikonočnih praznikov, ko je pred nami vstali Kristus in v njem vse milosti za novo, božje življenje. Misijonar g. Jože Mejač, C.M., nas je pripravil na veliko noč. Obredi velikega tedna so pa spet poglobili v nas smisel Jezusovega trpljenja in smrti, pa tudi njegovega vstajanja in poveljanja.

Na belo nedeljo bo v cerkvi Brezmadežne prejelo 19 slovenskih dečkov in deklic prvo sveto obhajilo, kar je pomenljiv praznik za vso župnijo in zlasti za družine prvoobhajancev.

Na cvetno nedeljo in na veliki petek so pevci cerkvenega zbora lepo peli Kristusovo trpljenje v cerkvi. Po zadnji službi božji na cvetno nedeljo so nam žene Katoliške ženske lige postregle s krofi, potico in kavo. Cerkevni odbor je pa podelil \$500 ge. Julijani Oprešnik iz Toronta, ki je odstopila cerkvi \$200.

Na cvetno soboto smo podpisali pogodbo za orgle na piščali s kompanijo: Les Orgues O. Jacques Inrg. iz Montreala. G. Janez Rabzelj je osebno pripeljal orgle v kampanji v New Toronto, da smo si najprej ogledali cerkev Brezmadežne in razne fotografije orgel, ki jih je ta kompanija že naredila. Ene največjih so v baziliki sv. Jožefa v Montrealu. Izbrali smo orgle s 520 piščali, ki bodo stale \$880.00. Kompanija jih bo naredila in postavila do 1. oktobra. Čez poletje petje v cerkvi po večini počiva; za novo mašo si bomo izposodili elektronske orgle. Za nove orgle bomo pa še vse te mesece pridno zbirali denar. Vedno se oglasi še kak dobrotnik. Zadnji čas so darovali: \$20 gđc. Manca Preša, Cleveland, O.; \$5 N.N., Cleveland, O.; \$2 g. Ludvik Klemenčič, Toronto, Ont.

V soboto, 4. aprila, priredi cerkveni odbor v dvorani Brezmadežne prvo spomladansko veselico. V postu se je zunanje veselje umaknilo resnemu razmišljanju in pripravi na Veliko noč. Vesela aleluja velikonočne dobe pa že sama poziva k veselju, zato so sedaj veselice s poštenim in prijetnim razvedrilom opravljene. In tako bo prva spomladanska v dvorani Brez-

madežne.

in verske vzgoje. Gotovo ji je bilo to v uteho. Bog ji daj miren počitek v kanadski zemlji, očetu in vsem njenim pa naše sočustvovanje ob težki izgubi.

Kako cenjena je bila pokojna žena, so pokazale obrkrtne molitve in posebej še pogreb, ki se ga je udeležila vsa naša slovenska srenja in veliko število znancev in prijateljev Dimnikovih družin. Pak

Newtorontske novice

Razveseljivo je, da se je kulturno delo med Slovenci v Torontu spet poživilo. Na cvetno nedeljo je Slovensko društvo "Baraga" ponovilo v dvorani Brezmadežne Finžgarjevo igro: Veriga. Ne da bi imel namen ocenjevati posamezne igralce, razveseljivo je bilo to, da so se igranja lotili mladi, tudi taki, katerim slovensčina že dela težave, pa so se le potrudili in pogumno nastopili in za prvi nastop tudi kar uspeli. Lepo kulturno prireditev pripravlja v okviru odbora za Slovensko letovišče g. Stane Brunšek. Zadnjo nedeljo v maju bomo letovišče že odprli, ko bo nedelja sv. Rešnjega Telesa s procesijo. Do takrat bo pa treba marsikaj obnoviti na letovišču, zlasti veliki kopalni bazen in stranišča. Da ne bi obiskovavcev Slovenskega letovišča denarno preveč bremenili, je odbor sklenil, da bo v tej letni sezoni vstopnino znižal. Letne karte bodo le po \$5; posamezne vstopnine pa po 50c. Torej smo vstopnino za polovico znižali. Treba bo pa letovišče vseeno vzdrževati na višini in na njem še kaj izboljšati. Zato smo g. Brunšku hvaležni, da je za belo nedeljo pripravil zelo globoko in zgrabljivo dramo: Preiskava izpod peresa g. Diega Fabbrija, katero je prevedel v lepo sloveščino preč. g. Branko Rozman in so jo v Buenos Airesu že postavili na oder in želi velik uspeh.

Drama je zahtevna in sega v globine srčnih problemov, ko se maže v srecih zakonska zvestoba in zvestoba duhovniškemu poklicu. Drama v režiji g. Stane-ta Brunška, ki bo igral tudi eno glavnih vlog, obeta, da bomo po dolgem času videli spet nekaj izrednega. Dramo bodo igrali samo enkrat in sicer: V NEDE-LJO, 5. APRILA, OB 7. ZVEČNE. Drama ima 3 dejanja, ki se vsa odigrajo v enem dnevu. Čisti dobiček bo šel za Slovensko letovišče. Naj nas spet ta drama poveže v iskreni želji po kulturnem užitku prve vrste. Istočasno bomo pa podprli Slovensko letovišče, ki je postalo prijetno poletno razvedrilo za vse Slovence v Torontu in njeg-oka okolici.

Največje mesto Pakistana je Karači, glavno mesto pa je Ravalpindi.

MALE HELP WANTED

WANTED
SHORT ORDER COOK
Male — Nite Work
Friday and Saturday
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214 (x)

MALI OGLASI

V najem
Na 1081 E. 71 St., oddamo 5 prenovljenih sob na drugem. Vprašajte za oskrbnika 881-7529. (x)

Stanovanje v najem
Tri neopremljene sobe s kopalnico, spodaj, spredaj veranda, na 1053 E. 71 St., telefon 361-0989. (66)

Pohištvo naprodaj
Kompletno pohištvo za kuhinjo, dnevno in spalno sobo se proda zaradi selitve. V dobrem stanju. Na 1376 E. 45 St. —(64)

ZULICH
INSURANCE
AGENCY
18115 Neff Rd. IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

V najem
Štiri sobe oddamo v najem na 6930 Hecker Ave., spredaj, spodaj. (65)

South Euclid
Suffolk blizu Green Rd., na lepem prostoru, zelo čista semi-ranch hiša, priključen "breezeway" in garaža za 2 kare. Blizu trgovin in transportacije.

Zidana — Arrowhead
Blizu E. 200 St., dobro zgrajena bungalow hiša, 1½ kopalnica, garaža za 2 kare. Blizu trgovin in transportacije.

UPSON REALTY
499 E. 260 St. RE 1-1070 (68)

SPADA NUJNO ZRAVEN? Z metlo in kanglo v rokah se je tudi čistilka postavila v pozor, ko je stopil v krajero palačo v Kopenhagenu na Danskem princ Knud v slovesni uradni obleki.

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

"Da, ker sta bila odsotna škof in knez s kneginjo, zato je ni imel pri kom pustiti. In bila je sreča, da jo je vzel. Ako bi ne bilo gospodične, bi bili s starim gospodom šli mimo viteza Juranda, kakor mimo neznanega berača. Šele ko ga je začela ona pomilovati, smo spoznali, kdo je. Gospod Bog je vse to uredil po njenem usmiljenem srcu."

In začel je pripovedovati, kako Jurand ni mogel prebiti brez nje, kako jo je imel rad in jo blagoslavljal, a Zbiško je poslušal to pripovedovanje, dasi ga je že slišal od Tolime, z ganjenjem in hvaležnostjo do Jagienke.

"Bog ji daj zdravja!" je rekel naposled. "Samo čudim se, da mi nista nič pripovedovala o tem."

A Čeh se je nekoliko vznemiril in ker je hotel dobiti čas za odgovor, je vprašal:

"Kje, gospod?"

"No, pri Skirvoju, tam na Zmujdži."

"Nisva pripovedovala, kako da ne? Meni se zdi, da sva pripovedovala, a ste imeli v nekaj drugega v glavi."

"Pravila sta, da se je Jurand vrnil, a o Jagienki ničesar."

"Ej! Če le niste pozabili? Sicer pa Bog vedi! Morda je

vitez Matko mislil, da sem povedal jaz, a jaz, da on. Sicer pa je bilo vseeno, če bi vam takrat tudi kaj povedala! Saj ni čuda! Toda sedaj povem nekaj drugega: Sreča, da je gospodična tukaj, ker utegne tudi Matku koristiti."

"Kako neki?"

"Treba je le, da reče besedo tukajšnji kneginji, ki jo zelo ljubi! A križarji zopet ničesar ne odrečejo kneginji, prvič ker je iz kraljevskega rodu, a drugič, ker je velika prijateljica reda. Kakor ste morda slišali, se je knez Skirgiel (tudi rodni brat kraljev) sedaj dvignil proti knezu Vitoldu in ušel h križarjem, ki mu hočejo pomagati in ga posaditi na Vitoldov prestol. Kralj ima kneginjo zelo rad in jo, kakor pravijo, rad poslušala, zato križarji hočejo, da bi kralja pridobila za Skirgiela proti Vitoldu. Oni vedo — da bi jih vrag! — da bodo imeli mir, ako se iznebe Vitolda. Zato se križarski poslanci od jutra do večera klanjajo kneginji in skušajo uganiti vsako njeno misel."

"Jagienka ima strica Matka zelo rada in se gotovo zavzame zanj," je rekel Zbiško. "Gotovo ne bo drugače! Toda pojdite, gospod, na grad in ji povejte, kaj in kako naj govori."

"Saj sva z gospodom de Loršem tako imela namen," je odgovoril Zbiško, "in zato sem tudi prišel sem. Morava si samo urediti lase in se dostojno obleči."

Čez hip je dodal: "Iz žalosti sem si hotel odstriči lase, a sem pozabil." "Toliko bolje!" je rekel Čeh.

In odšel je klicat služabnike ter se vrnil z njimi. Medtem ko sta se oba mlada viteza slavnostno oblečila za večerno zabavo na gradu, jima

je pripovedoval, kaj se dogaja na kraljevskem in knežjem gradu.

"Križarji," je pravil, "izpodkopljujejo, kolikor morejo, tla pod knezom Vitoldom, zakaj dokler je živ in pod kraljevim pokroviteljstvom vlada obsežno krajino, ne bo miru zanje! Resnično, edino njega se še boje! Hej! Rijejo in rijejo kakor krti! Nahujskali so že oba tukajšnja kneza, da je celo knez Januž sedaj proti njemu zaradi vizne..."

"Knez Januž in kneginja Ana sta tudi tu?" je vprašal Zbiško. "Našel bom mnogo znancev, saj vendar nisem prvič v Plocku."

"Seveda," je odgovoril fant, "oba sta tu, saj imata s križarji mnogo računov, zaradi katerih se hočeta pritožiti velikemu mojstru vprico kralja." "Kaj pa kralj? Na kateri strani je? Ali se ne srdi na križarje in ne rožlja z mečem nad njimi?"

"Kralj križarjev nima rad in pravijo, da jim že dolgo časa grozi z vojno... A kneza Vitolda ima kralj rajši od rodnega Skirgiela, ki je vohar in pijanec. In zato pravijo vitezi, ki so v kraljevi okolici, da se kralj ne odreče Vitoldu in da ne obljubi križarjem, da ga ne bo podpiral. In to je mogoče, ker se tukajšnja kneginja Aleksandra že nekaj dni zelo suče okoli kralja in je vsa v skrbeh."

"Ali je Zaviša Čarni tu?" "Ni ga; toda tudi teh, ki so tukaj, se ni mogoče nagledati, a če bi do česa prišlo, hej, vsemogočni Bog, to bodo kar trske letele od Nemcev!" "Tudi jaz jim ne bom prizanašal."

Nekoliko pozneje, ko sta se lepo preoblekla, sta odšla na grad. Večerna gostija je morala biti isti dan, a ne pri knezu samem, marveč pri mestnem starosti Andreju iz Jašenja, čigar obširno domovanje je ležalo ob robu grajskega obzidja pri Večjih vratih. Zaradi prekrasne in precej tople noči je dal starosta, ker se je bal, da bi gostom ne bilo v sobah presoparno, postaviti mize na dvorišču, na katerem so med kamnitimi ploščami rasli jeseni in tise. Sodčki goreče smole so jih razsvetljevali z žoltim plamenom, a še jasneje jih je razsvetljeval mesec, ki je sijal na brezoblačnem nebu med zvezdami kakor srebrn viteški ščit. Kronani gostje še niso prišli, toda bilo je že vse polno domačih vitezov, duhovnikov, kraljevskih in knežjih dvorjanov. Zbiško jih je poznal mnogo, zlasti z dvora kneza Januša. a izmed starih krakovskih znancev Kžona s Kozih glav, Lisa iz Targoviska, Martina iz Vročimovic, Domarata iz Kobilan in Staška iz Harbimovic, a končno Povala iz Tačeva. Zlasti tega se je posebno razveselil, ker se je spomnil, kakšno uslugo mu je ta vitez izkazal takrat v Krakovu.

Vendar ni mogel takoj pristopiti k nobenemu izmed njih, ker so domači mazovski vitezi vsakega tesno obkolili, izprašujoč jih o Krakovu, o dvoru, o zabavah in o raznih bojnih pohodih; ogledovali so si tudi njihove sijajne obleke, njihove negovane lase, katerih čudoviti kodri so bili zaradi moči zlepljeni z belilom, in se učili pri njih v vsem dvorskega obnašanja in običajev.

Vendar je Povala iz Tačeva spoznal Zbiška, si napravil pot skozi Mazure in se mu približal.

"Spoznal sem te, mladenič," je rekel in mu stisnil roko. "Kako se imaš in kako si prišel sem? Za Boga! Vidim, da že nosiš pas in ostroge. Drugi čakajo nanje do sivih las, to-

da ti služiš, kakor je videti, zvesto sv. Juriju."

"Bog vam daj srečo, zlahtni gospod," je odgovoril Zbiško. "Ako bi bil prekobilil s konja najodličnejšega Nemca, bi se ne razveselil tako, kakor da vas vidim zdravega." "Jaz sem tudi vesel. A kje je tvoj oče?"

"Ne oče, samo stric. Pri križarjih je ujet in jaz grem ponj z odkupnino."

"A tisto dekletce, katero te je ovilo s tančico?"

Zbiško ni odgovoril ničesar, dvignil je le oči, ki so se mu pri priči napolnile s solzami. Ko je gospod iz Tačeva to opazil, je dejal:

"To je solzna dolina... nič kakor solzna dolina! Toda pojdiva na klop pod jesen, kjer mi poveš svoje žalostne prigode."

In potegnil ga je v kot dvorišča. Tam je Zbiško sedel k njemu in mu začel pripovedovati o Jurandovi nesreči, kako so ugrabili Danušo, kako jo

je iskal in kako je po rešitvi, zu si izmenoma lahko opazil umrla. A Povala je pazljivo sedaj osuplost, sedaj srd, se poslušal in na njegovem obra- daj grozo, sedaj usmiljenje.

WM. J. KENNICK

INCOME TAX SERVICE

821 E. 185 St.

zraven La Salle Theatre

Uradne ure: 9 zj. do 8 zv.

Tel.: 486-6973

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRAČEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA

POGREBI OD \$200.00 NAPREJ

365 East 156th Street

Kenmore 1-9411

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

OAK FOREST

WHY RENT? Own. this cozy 6 room ranch style home. 3 Bdrm. tile bath., gas ht., lge. Util. rm. Nr. bus & R. I. 50x300' lot. By Owner. \$9,500. Call 687-3937. (66)

BY OWNER—3 Bdrm. Ranch type. Cptg., tiled kit., full bsmt., fam. rm. & workshop, car garage, w/att. breezeway. Open house Sun. 1 to 5. Asking \$15,500. 12600 LAPORTE FU 5-9351. (65)

BY OWNER — 3 Bedroom Ranch. Full basement. W/W carpeting. Lot 40x123. Nr. St. Thomas More Church and schools. \$21,500. 8 yrs. old. — PR 8-1477. (66)

TINLEY PARK AREA

By Transferred owner. 5½ room. 3 bedroom, 1½ bath, Brick Ranch. 4 yrs. old. S&S's. Patio, Landscaped. \$12,950. — GL 8-1471. (67)

BY OWNER — 3 Bedroom Brick Ranch. Attached garage. 72x138 lot. New W/W carpeting. S&S's. Many extras. Priced for quick sale. 8561 S. Lawler. GA 3-1028. (67)

HARRISON PARK

3 Yr. old Brick Residence. 3 bedrm., Rec. Room. Air-cond., 2 car garage. Redwood fence. Close to everything. By Owner. 1923 W. 19th St SE 3-2693. (66)

ROSELLE — By Owner. Col. 7 Rooms, 3 bedrm. home, 2½ baths. Screened-in porch. W/W crptg., drapes, full bsmt. Many extras. Wooded area, Oak trees. Large beautiful yard. Excel. trans. LA 9-1053. (68)

BY OWNER — 6 rooms, 3 bedrooms, 1½ tiled baths. Tiled kitchen, Birch cabinets, insulated back porch. 1 car garage, 220 wiring. Brick home. Many extras. 1400 N. 3600 W. Call SP 2-7923. (66)

VI. IRVING & OAKLEY — 2 Story, 2-6's. First fl. front can be used as store. Newly dec., 2 car gar. Auto heat. Low taxes. Across street from St. Benedict Church. Owner. 561-6189 or KE 9-3271. (67)

CHICAGO, ILL.

MACHINERY EQUIP. FOR SALE

Three — 63 Chevrolet Trucks, plus 1963 Industrial 4000 model Ford. Priced for quick sale by owner. Phone RA 3-8151. (65)

MOBILE HOME FOR SALE

MARSHFIELD — BY OWNER 10x57, 2 bedrooms, \$3,500 or best offer. Gibson 8-5586. (66)

FOR RENT

HOUSE APARTMENT — 6 Rooms heated. Newly decorated. Nice yard. Close to everything. Rent \$100.00 month. Adults. PH. 561-6189 or KE 9-3271. (67)

BUSINESS OPPORTUNITY

CONCESSION FOR SALE Vic. 47th & Ashland. Money Maker. Widow will sell very reasonable. Too much for me to handle. Call after 6 P.M. for information. HE 4-0177. (66)

ESTABLISHED BUSINESS

Egg route. 600 customers, average income \$150 weekly. Selling due to illness. 352-0211 after 6 P.M. (65)

SEDEMDESET LET

nudi KSKJ ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKA

SLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje: \$15,100,000.00
Število certifikatov: 47,500

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštenih in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejše vrste certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi zavarovalnino za onemoglost, poškodbo in operacijo do vsote \$400.00 za članstvo mladinskega in odraslega oddelka.

Ako še nisi član ali članica te mogočne bratske katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

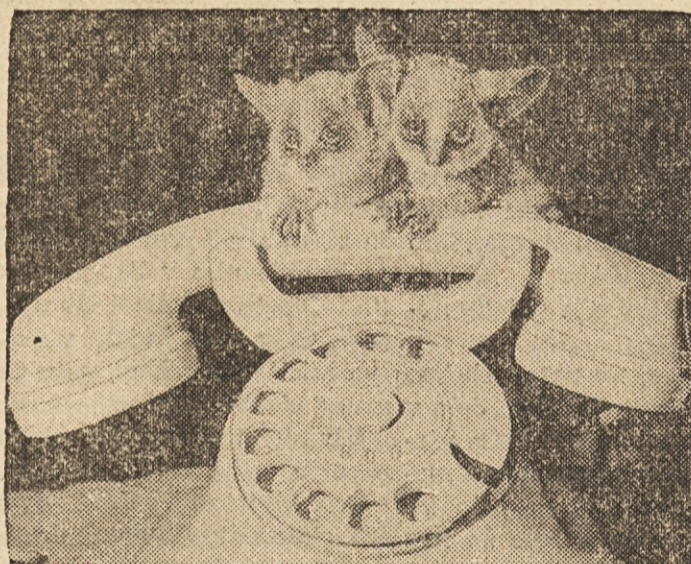
STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte tajnice ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD K.S.K.J.

351-353 No. Chicago St.

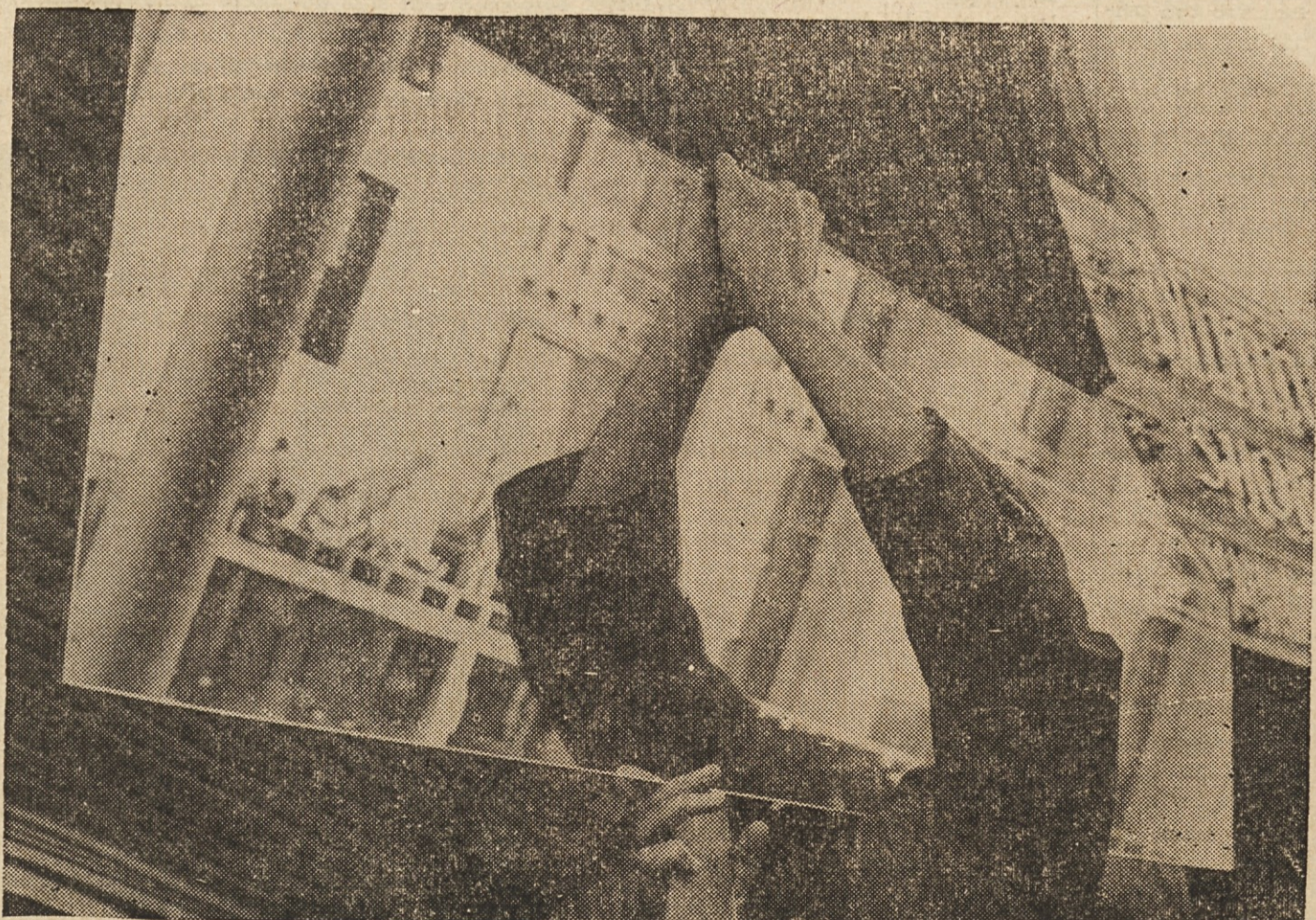
Joliet, Illinois

NA TELEFONU — Mala galagosa sta se spravila na telefonsko slušalko, od koder imata dober razgled v za nju še tako novi svet. Mladiča pripadata rodu lenivcev, ki živi v vzhodni Afriki, posebno na Madagaskarju. Ponekod jih imajo v domovih, kot smo imeli včasih pri nas v Sloveniji mačke.

ANGLESKO OZADJE — Neka newyorška modna hiša je izdelala spomladansko obleko, ki jo nosi dekle na sliki. Ker je obleka iz angleške volne, so dali tudi ozadju slike angleški značaj.

BREZ GLAVE NA POTI? — Včasih pravimo, da je kdo brez glave, vendar to ne velja za delavca na sliki, ki nosi ogledalo. Glava in desna stran je na drugi strani ogledala, ki ga mož nosi na levi rami.